

Lovtidende A

2017

Udgivet den 1. februar 2017

26. januar 2017.

Nr. 122.

Bekendtgørelse af lov om skove¹⁾

Herved bekendtgøres lov om skove, jf. lovekendtgørelse nr. 1577 af 8. december 2015, med de ændringer, der følger af § 29 i lov nr. 1715 af 27. december 2016.

Kapitel 1

Formål

§ 1. Loven har til formål at bevare og værne landets skove og hertil forøge skovarealet.

Stk. 2. Loven har også til formål at fremme bæredygtig drift af landets skove. Bæredygtig drift betyder inddragelse af såvel økonomiske som økologiske og sociale værdier.

Stk. 3. Bæredygtig drift indebærer, at det ved driften af det enkelte fredskovspligtige areal og ved lovens administration ud fra en helhedsbetragtning tilstræbes at

- 1) fremme opbygningen af robuste skove,
- 2) sikre skovens produktion,
- 3) bevare og øge skovenes biologiske mangfoldighed og
- 4) sikre, at hensynet til landskab, naturhistorie, kulturhistorie, miljøbeskyttelse og friluftsliv kan tilgodeses.

Stk. 4. Ved lovens administration skal det tilstræbes at styrke rådgivning og information om bæredygtig skovdrift.

§ 2. I offentligt ejede skove skal der lægges særlig vægt på de hensyn, der er nævnt i § 1, stk. 3, nr. 3 og 4.

Stk. 2. I statsejede skove under Miljø- og Fødevarerministeriets ressort skal der desuden lægges særlig vægt på at fremme udviklings- og forsøgsvirksomhed.

Kapitel 2

Fredskovspligtens udstrækning

§ 3. Fredskovspligtige arealer er:

- 1) Arealer, som miljø- og fødevareministeren har besluttet skal være fredskovspligtige.
- 2) Arealer, der i matriklen eller tingbogen er noteret som majoratsskov.
- 3) Arealer med skov, der ejes eller erhverves af stat, kommuner eller folkekirke, arealer, der ejes af disse, og

hvor skov etableres eller indfinder sig, samt tilhørende arealer uden træbevoksning.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren beslutter, om et areal er omfattet af stk. 1, nr. 3.

Stk. 3. Skov, der i forbindelse med en jordfordeling eller ekspropriation af afskårne arealer midlertidigt tilhører stat, kommuner eller folkekirke, og som ved erhvervelsen ikke er fredskovspligtig, er ikke omfattet af stk. 1, nr. 3.

Stk. 4. Når et areal med skov, der ikke er fredskovspligtig, erhverves af stat, kommuner eller folkekirke, eller når skov etableres eller indfinder sig på et areal, der ejes af disse, efter at arealet i en endeligt vedtaget lokalplan er udlagt til andre formål end skov, bliver arealet først fredskovspligtigt efter stk. 1, nr. 3, hvis det ikke er taget i brug til det fastsatte formål 20 år efter lokalplanens vedtagelse.

Stk. 5. Når et areal med skov, der ikke er fredskovspligtig, erhverves af stat, kommuner eller folkekirke, eller når skov etableres eller indfinder sig på et areal, der ejes af disse, efter at arealet er blevet eksproprieret til andre formål end skov, bliver det først fredskovspligtigt efter stk. 1, nr. 3, hvis det ikke er taget i brug til det fastsatte formål 20 år efter, at ekspropriationen er gennemført.

Stk. 6. Stat, kommuner og folkekirke meddeler miljø- og fødevareministeren, når skov er erhvervet eller er etableret eller har indfundet sig på arealer, de ejer.

§ 4. Miljø- og fødevareministeren kan efter ansøgning beslutte, at et areal, der er egnet til bæredygtig skovdrift, bliver fredskovspligtigt.

§ 5. Fredskovspligt er bindende for ejere og indehavere af rettigheder over ejendommen, uanset hvornår rettighederne er stiftet.

§ 6. Når særlige grunde taler for det, kan miljø- og fødevareministeren ophæve fredskovspligten på et areal, som ønskes anvendt til andet formål.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EF-fuglebeskyttelsesdirektivet) (EF-Tidende 1979 nr. L 103, side 1), som senest ændret ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, (EU-Tidende 2006 nr. L 363, side 368), dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet) (EF-Tidende 1992 nr. L 206, side 7), som senest ændret ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, (EU-Tidende 2006 nr. L 363, side 368) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøsager, (EU-Tidende 2004 nr. L 143, side 56).

Stk. 2. Ministeren skal efter ansøgning fra en kommune ophæve fredskovspligten på et kommunalt eget skovareal uden vilkår om erstatningsskov, jf. § 39, stk. 1, nr. 5, når følgende betingelser er til stede:

- 1) Arealet skal i en kommuneplan eller et pålæg om vejbyggelinjer være udlagt til andet formål end skov.
- 2) Kommuneplanen eller pålægget om vejbyggelinjer skal være vedtaget, inden det pågældende areal blev fredskovspligtigt efter § 3, stk. 1, nr. 3.
- 3) Arealet skal tages i brug til det fastlagte formål inden 20 år efter, at arealet er blevet fredskovspligtigt.

Stk. 3. Er betingelserne efter stk. 2 ikke opfyldt, behandles en ansøgning om ophævelse af fredskovspligten efter stk. 1.

Majoratsskov

§ 7. Et areal, der i matriklen eller tingbogen er noteret som majoratsskov, skal bevares under samme ejer.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan ophæve majoratsbåndet på et areal, hvorefter arealet noteres som fredskovspligtigt i matriklen. Ministeren kan samtidig beslutte, at sammenhængende arealer skal udgøre en fast samlet ejendom i henhold til § 2, stk. 1, i lov om udstykning og anden registrering i matriklen.

Kapitel 3

Anvendelse af fredskovspligtige arealer

§ 8. For det enkelte fredskovspligtige areal gælder:

- 1) Arealet skal holdes bevokset med træer, der danner, eller som inden for et rimeligt tidsrum vil danne, sluttet skov af højstammede træer.
- 2) Hugst bortset fra tynding må ikke finde sted, før bevoksningen eller det enkelte træ har opnået en alder eller dimension, hvor den er hugstmoden.
- 3) Arealet skal senest 10 år efter afvikling af en hugstmoden bevoksning opfylde kravet i nr. 1.
- 4) Dyrehold er forbudt. Forbuddet gælder dog ikke på arealer, der lovligt kan holdes uden træbevoksning, jf. § 10.

§ 9. Uanset § 8 kan det enkelte fredskovspligtige areal anvendes på følgende måde:

- 1) Stævningsdrift og skovgræsning må tilsammen omfatte op til 10 pct. af arealet. Hegning til skovgræsning må ikke forringe mulighederne for offentlig færdsel og ophold.
- 2) Arealer med juletræer og pyntegrønt i kort omdrift må udgøre op til 10 pct. af arealet.
- 3) Anden særlig drift, når det bestemmes i en fredning efter lov om naturbeskyttelse eller lov om bygningsfredning.

§ 10. Uanset § 8, nr. 1, kan det enkelte fredskovspligtige areal holdes uden træbevoksning i følgende tilfælde:

- 1) Når det er nødvendigt for skovdriften.
- 2) Når det bestemmes i en fredning efter lov om naturbeskyttelse eller lov om bygningsfredning.
- 3) Marker og klitter, så længe anvendelsen ikke ændres.

- 4) Åbne naturarealer kan etableres på op til 10 pct. af arealet. Der kan etableres 10 pct. ud over de arealer, der ved lovens ikrafttræden lovligt var uden træbevoksning.

§ 11. På fredskovspligtige arealer må der ikke opføres bygninger, etableres anlæg, gennemføres terrænændringer eller anbringes affald.

Stk. 2. Stk. 1 gælder dog ikke for

- 1) byggeri, arbejdsskure på op til 10 m², anlæg eller terrænændringer, som er nødvendige for skovdriften, og
- 2) spejderhytter, skovbørnehaver og lignende byggeri, der særligt tilgodeser børns og unges friluftsliv.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren skal godkende udseende og beliggenhed af arbejdsskure nævnt i stk. 2, nr. 1.

Stk. 4. Ministeren skal fastsætte regler om opførelse af byggeri nævnt i stk. 2, nr. 2, herunder om, at beliggenheden skal godkendes.

§ 12. Sammenhængende fredskovspligtige arealer må ikke udstykkes eller formindskes ved arealoverførsel.

§ 13. Miljø- og fødevareministeren kan beslutte eller fastsætte regler om, at der i de første 10 år efter et ejerskifte af fredskov regnet fra overtagelsesdagen kun må foretages erhvervsmæssig hugst i skoven på nærmere angivne vilkår. Reglerne kan begrænses til kun at gælde for særlige områder.

Stk. 2. For fredskov, der ejes af et aktieselskab, et anpartselskab, et andelsselskab eller lignende, kan ministeren beslutte eller fastsætte regler om, at der i en periode på indtil 10 år kun på nærmere angivne vilkår må foretages erhvervsmæssig hugst.

Kapitel 4

Beskyttelse af naturtyper og levesteder for arter m.v.

§ 14. Miljø- og fødevareministeren skal udarbejde en Natura 2000-skovplan for de skovbevoksede, fredskovspligtige arealer i de internationale naturbeskyttelsesområder.

Stk. 2. Natura 2000-skovplanen omfatter endvidere de arealer, der er nævnt i § 28, når de indeholder naturtyper eller arter, der er omfattet af de direktiver, der er nævnt i § 15, stk. 2.

Stk. 3. Statslige myndigheder og kommunalbestyrelser er bundet af en vedtaget Natura 2000-skovplan ved udøvelse af beføjelser efter lovgivningen.

§ 15. Som grundlag for planen efter § 14 skal miljø- og fødevareministeren foretage en kortlægning af beliggenhed og bevaringsstatus for de naturtyper og levesteder for arter, der er nævnt i stk. 2.

Stk. 2. I planen skal ministeren fastsætte de målsætninger, som er nødvendige for at sikre eller genoprette en gunstig bevaringsstatus for de naturtyper og arter, der er optaget på bilag I og II til EF-habitatdirektivet og bilag I til EF-fuglebeskyttelsesdirektivet, samt de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde målsætningerne.

§ 16. Miljø- og fødevareministeren skal fastsætte nærmere regler om proceduren for tilvejebringelse af de planer, der er nævnt i § 14, om planernes indhold samt om klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Stk. 2. Planen revideres hvert 12. år.

Stk. 3. Ministeren skal ændre en plan, der er udarbejdet efter § 14, hvis det viser sig nødvendigt for at opfylde forpligtelserne efter EF-habitatdirektivet.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at en plan efter § 14 sammen med tilsvarende planer tilvejebragt efter anden lovgivning og driftsplaner for offentligt ejede arealer eller lignende kan indgå i en sammenfattende Natura 2000-plan for et internationalt naturbeskyttelsesområde med henblik på at opfylde bevaringsmålsætningen for beskyttelsesområdet.

Stk. 5. I regler fastsat efter stk. 1 kan ministeren fastsætte regler om offentlighedens inddragelse, herunder om, at inddragelse kan ske udelukkende digitalt.

§ 17. På arealer, der er omfattet af § 14, stk. 1, skal der inden iværksættelse af de aktiviteter, der er nævnt i bilag 1 til loven, gives skriftlig meddelelse herom til miljø- og fødevareministeren med henblik på en vurdering af virkningen på området under hensyntagen til områdets bevaringsmålsætninger.

Stk. 2. En aktivitet, der er omfattet af forbuddene i § 28 eller i naturbeskyttelseslovens § 3, § 8, § 15 eller § 18, er ikke omfattet af stk. 1. Det samme gælder aktiviteter, som i øvrigt kræver tilladelse efter naturbeskyttelses-, miljø- eller planlovgivningen, eller hvis konsekvenser efter denne lovgivning er vurderet eller skal vurderes forud for iværksættelsen.

Stk. 3. Aktiviteten kan iværksættes, hvis ministeren ikke senest 4 uger efter modtagelsen af meddelelsen har truffet afgørelse om at ville foretage en nærmere vurdering af aktiviteten. Denne afgørelse gælder højst i 6 måneder, men kan i særlige tilfælde forlænges. Ved rettidig klage over en afgørelse efter 1. pkt. regnes fristen i 2. pkt. fra det tidspunkt, hvor Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse i klagesagen.

Stk. 4. Hvis aktiviteten ikke er iværksat senest 3 år efter meddelelsen, skal der gives ny meddelelse efter stk. 1, hvis den ønskes iværksat.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om vurdering af meddelelser efter stk. 1.

§ 18. Miljø- og fødevareministeren kan indgå aftale med ejeren eller brugeren af en ejendom i et internationalt naturbeskyttelsesområde om driften eller andre foranstaltninger med henblik på at realisere Natura 2000-skovplanens bevaringsmålsætninger.

Stk. 2. En aftale efter stk. 1 kan ændres, hvis parterne er enige herom, og hvis ændringen ikke strider mod planens bevaringsmålsætninger.

Stk. 3. En aftale efter stk. 1 kan omfatte andre arealer, hvis drift kan bidrage til planens opfyldelse.

§ 19. Miljø- og fødevareministeren skal pålægge ejeren af en ejendom i eller uden for internationale naturbeskyttelsesområder den drift eller de andre foranstaltninger, der er nød-

vendige for at realisere Natura 2000-skovplanen, hvis der ikke kan indgås aftale efter § 18 på rimelige vilkår eller en allerede indgået aftale ikke overholdes.

§ 20. Miljø- og fødevareministeren skal i særlige tilfælde pålægge ejeren af en ejendom i eller uden for internationale naturbeskyttelsesområder den drift eller de andre foranstaltninger, som af hensyn til Natura 2000-skovplanens bevaringsmålsætninger er nødvendige for at undgå varig forringelse af naturtyper eller levesteder for arter eller betydelig forstyrrelse af arter, som området er udpeget for, hvis risikoen herfor ikke kan afværges med foranstaltninger på grundlag af planen.

Stk. 2. En afgørelse efter stk. 1 gælder, indtil den afløses af en aftale efter § 18 eller en afgørelse efter § 19, dog højst i 6 måneder. Fristen kan i særlige tilfælde forlænges.

§ 21. Indtil der foreligger en Natura 2000-skovplan, skal miljø- og fødevareministeren pålægge ejeren af en ejendom i eller uden for de internationale naturbeskyttelsesområder den drift eller de andre foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå forringelse af naturtyper eller levesteder for arter eller betydelig forstyrrelse af arter, som området er udpeget for, hvis det ikke kan afvente vedtagelse af Natura 2000-skovplanen, og hvis en sådan forringelse eller forstyrrelse ikke kan afværges gennem aftaler eller på anden måde.

Stk. 2. En afgørelse efter stk. 1 gælder, indtil den afløses af en aftale efter § 18 eller en afgørelse efter § 19, dog højst i 1 år efter Natura 2000-skovplanens vedtagelse.

§ 22. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om pleje af arealer, for hvilke der er truffet afgørelse efter § 19, § 20 eller § 21.

§ 23. Miljø- og fødevareministeren kan ekspropriere ejendom, når det er af væsentlig betydning at råde over ejendommen for at realisere Natura 2000-skovplanen.

Stk. 2. Ved gennemførelse af ekspropriation finder reglerne i naturbeskyttelseslovens § 39, stk. 1, 2 og 4, § 43, § 44, stk. 1, 3 og 4, § 45, § 47 og § 49, stk. 2, tilsvarende anvendelse med de fornødne modifikationer, idet miljø- og fødevareministeren træder i stedet for fredningsnævnet.

§ 24. For tab, som afgørelser efter §§ 17 og 19-21 påfører en ejer eller indehaver af rettigheder over ejendommen, ydes der erstatning.

Stk. 2. Spørgsmålet om eventuel erstatning som følge af en afgørelse efter § 20 afgøres i forbindelse med, at der indgås aftale efter § 18 eller træffes endelig afgørelse efter § 19.

Stk. 3. Ved afgørelser om erstatning finder reglerne i naturbeskyttelseslovens § 39, stk. 1, 2 og 4, § 43, § 44, stk. 1, 3 og 4, § 45, § 47 og § 49, stk. 2, tilsvarende anvendelse med de fornødne modifikationer, idet miljø- og fødevareministeren træder i stedet for fredningsnævnet.

§ 25. Miljø- og fødevareministeren kan registrere andre naturmæssigt særlig værdifulde skove end dem, der er omfattet af kortlægningen efter § 15.

Stk. 2. På grundlag af registreringen efter stk. 1 eller kortlægningen efter § 15 kan ministeren indgå aftaler med ejer-

ne om at sikre en drift, der understøtter og fremmer den biologiske mangfoldighed.

§ 26. Bevaringsværdige egekrat skal bevares som egekrat. Miljø- og fødevareministeren skal registrere bevaringsværdige egekrat og kan på grundlag heraf indgå aftaler med ejerne om at sikre deres bevaring.

§ 27. Ydre skovbryn af løvtræer og buske på fredskovspligtige arealer skal bevares.

§ 28. Søer, moser, heder, strandenge eller strandsumpe, ferske enge og biologiske overdrev, der hører til fredskov, og som ikke er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, fordi de er mindre end de deri fastsatte størrelsesgrænser, må ikke dyrkes, afvandes, tilplantes eller på anden måde ændres.

Stk. 2. Forbuddet i stk. 1 gælder også vandløb, som ikke er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, fordi de ikke er udpeget som beskyttede af miljø- og fødevareministeren efter indstilling fra kommunalbestyrelsen. Forbuddet gælder dog ikke for sædvanlige vedligeholdelsesarbejder i vandløb.

Kapitel 5

Tilskud og produktionsafgifter

§ 29. Miljø- og fødevareministeren kan give tilskud til:

- 1) Fremme af bæredygtig skovdrift i eksisterende skove.
- 2) Tilplantning af landbrugsarealer med skov, pleje af disse nykulturer og kompensation for tabt indkomst under forudsætning af, at arealerne bliver fredskovspligtige efter § 4.
- 3) Udvikling af produkter fra skovbruget og træindustrien.
- 4) Konsulentvirksomhed i skovbruget.
- 5) Oplysnings-, vejlednings- og undersøgelsesvirksomhed vedrørende nr. 1-4, herunder til rådgivning af private skovejere i forbindelse med kortlægning og beskyttelse af naturtyper og levesteder for arter efter §§ 14-25.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om administrationen af tilskudsmidlerne. Der kan herunder fastsættes regler om ansøgningernes form og indhold, tidsfrister, vilkår for tilskud, ændring og bortfald af afgivne tilsagn, regnskaber og revision og om, at tilskud primært ydes til fredskovspligtige arealer. Der kan desuden fastsættes regler om, at tilskud til rådgivning nævnt i stk. 1, nr. 5, i en periode kan ydes til en brancheorganisation.

Stk. 3. Ministeren kan give tilsagn om tilskud ud over finansåret. Tilskud kan efter ministerens bestemmelse udbetales forskudsvis eller a conto. Ministeren kan fastsætte regler om, at udbetaling af tilskud efter denne lov skal ske til en konto i et pengeinstitut.

§ 29 a. Ministeren kan fastsætte regler om, at ansøgninger, efterfølgende indberetninger og underretninger i medfør af § 29 skal foregå digitalt, og at kommunikation i forbindelse hermed skal foregå digitalt mellem ministeren og ansøgerne.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, jf. stk. 1, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at ministeren kan udstede afgørelser og andre dokumenter i forbindelse med forhold, som er nævnt i stk. 1, uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Miljø- og Fødevareministeriet som afsender.

Stk. 5. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 30. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om

- 1) betaling af produktionsafgifter på juletræer og pyntegrønt, som dyrkes her i landet,
- 2) opkrævningen af de afgifter, som er nævnt i nr. 1, herunder om betaling af renter og gebyrer, når indbetaling sker for sent, og om, at opkrævningen og administrationen heraf henlægges til en brancheorganisation, og
- 3) anvendelse af midlerne til de formål, der fremgår af § 31, stk. 1, og den andel, tilskuddet kan udgøre af de faktiske omkostninger.

§ 31. Produktionsafgifterne indgår i en fond (Produktionsafgiftsfonden). Fondens midler skal anvendes som tilskud til foranstaltninger i forbindelse med afsætningsfremme, forskning og forsøg, produktudvikling, information, rådgivning og uddannelse samt øvrige foranstaltninger inden for juletræs- og pyntegrøntsektoren. Fondens midler kan også anvendes til dækning af omkostninger ved kontrol med midlernes korrekte anvendelse.

Stk. 2. En del af den afgift, som indbetales til statskassen i medfør af lov om afgift på bekæmpelsesmidler, og som overføres til landbrugets promillefonde, kan indgå i fonden.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan yde tilskud til fonden inden for de rammer, der er fastlagt i finansloven.

§ 32. Miljø- og fødevareministeren skal udpege en bestyrelse for Produktionsafgiftsfonden efter indhentet udtalelse fra de repræsentative brancheorganisationer.

Stk. 2. Bestyrelsen har til opgave at fordele fondens midler og at påse, at forvaltningen af midlerne sker i overensstemmelse med § 31, stk. 1, og regler fastsat i medfør af §§ 30 og 33 og lovgivningen i øvrigt.

Stk. 3. Ministeren kan meddele påbud til bestyrelsen om at berigtige forhold, der strider mod § 31, stk. 1, eller regler fastsat i medfør af §§ 30 og 33.

Stk. 4. Ministeren kan afsætte et bestyrelsesmedlem, som har handlet i strid med bestemmelser fastsat efter §§ 30 og 33.

Stk. 5. Medlemmer af bestyrelsen, som under udførelsen af deres hverv forsætligt eller uagtsomt har tilføjet fonden skade, skal erstatte denne.

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 5 gælder også for revisorer. Er et revisionselskab valgt til revisor, er både selskabet og den revisor, som revisionen er overdraget til, erstatningsansvarlige.

Stk. 7. Beslutning om at anlægge søgsmål mod bestyrelsesmedlemmer, revisionselskaber eller revisorer og om erstatningskravets størrelse træffes af bestyrelsen eller af ministeren.

§ 33. Miljø- og fødevareministeren skal fastsætte regler for administration og revision af Produktionsafgiftsfonden og for udarbejdelse af fondens budgetter og regnskaber, herunder om, at budgetter og regnskaber skal godkendes af ministeren.

Stk. 2. Ministeren skal desuden fastsætte regler for bestyrelsens arbejde, herunder om

- 1) forretningsorden,
- 2) at en brancheorganisation kan være sekretariat for bestyrelsen,
- 3) at bestyrelsen skal udarbejde retningslinjer for ansøgning og ydelse af tilskud, herunder retningslinjer for tilskudsmodtagers regnskabsaflæggelse og revision,
- 4) at bestyrelsen kan træffe afgørelser om fordeling af fondens midler, og
- 5) at de afgørelser, bestyrelsen træffer, kan påklages til ministeren.

§ 34. Hvis der i fonden indgår midler, som er overført fra landbrugets promilleafgiftsfonde, meddeler miljø- og fødevareministeren ved hvert finansårs udløb, hvilke midler der er indgået i produktionsafgiftsfonden, og hvordan midlerne er anvendt, til et udvalg, der er nedsat af Folketinget.

Kapitel 6

Overvågning, faglig bistand m.v.

§ 35. Miljø- og fødevareministeren skal overvåge skovenes tilstand og skovbrugets udvikling i samarbejde med andre nationale og internationale myndigheder og institutioner.

Stk. 2. Ministeren skal drage omsorg for, at der løbende indsamles landsdækkende statistiske data og udarbejdes rapporter om de danske skoves tilstand og udvikling.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvorledes overvågning og indsamling af data skal foregå.

§ 36. Miljø- og fødevareministeren skal yde faglig bistand til andre myndigheder i skovbrugsfaglige og andre spørgsmål af betydning for lovens administration.

Stk. 2. Ministeren skal vejlede og informere andre myndigheder og private om skove og skovbrugserhvervet.

Stk. 3. Ministeren kan iværksætte forskning og udvikling om skovbrugsfaglige spørgsmål af betydning for lovens administration.

Kapitel 7

Administration

Dispensation m.v.

§ 37. Miljø- og fødevareministeren kan justere grænserne for arealer, der er noteret som fredskovspligtige efter den

tidligere skovlovs § 7, jf. § 4, og efter § 41, jf. § 3, stk. 1, nr. 3.

§ 38. Når særlige grunde taler for det, kan miljø- og fødevareministeren dispensere fra bestemmelserne i § 8, § 9, nr. 1 og 2, § 10, nr. 4, § 11, stk. 1, og §§ 12 og 26-28.

§ 39. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte vilkår for afgørelser efter §§ 4 og 6, § 7, stk. 2, og §§ 19-21, 29 og 38, herunder om

- 1) tilplantningsplan og tidsfrister i afgørelser efter § 4,
- 2) at fredskovspligten genindtræder, når den anvendelse, der har givet anledning til ophævelse af fredskovspligten efter § 6, ophører,
- 3) at tilskud efter § 29 kan gøres betinget af, at arealet bliver fredskovspligtigt efter § 4, eller at der indgås en aftale efter § 18 eller §§ 25 og 26,
- 4) tidsbegrænsning i afgørelser efter § 38, og
- 5) at et andet areal bliver fredskovspligtigt (erstatningsskov) i afgørelser efter § 6, stk. 1, og § 38, jf. § 11, stk. 1.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om erstatningsskov, herunder om

- 1) erstatningsskovens størrelse,
- 2) sikkerhed for dens etablering,
- 3) at et areal, der bliver fredskovspligtigt efter § 4, i en periode kan anvendes til at opfylde fremtidige vilkår om erstatningsskov efter stk. 1, nr. 5, og
- 4) at pligten til at udlægge erstatningsskov kan opfyldes ved, at der betales for skovetablering på et areal omfattet af nr. 3 eller et offentligt eller privatejet areal, som samtidig bliver fredskovspligtigt.

§ 40. Vilkår efter § 39, stk. 1, er bindende for ejere og indehavere af andre rettigheder over ejendommen uden hensyn til, hvornår disse rettigheder er stiftet. Miljø- og fødevareministeren kan lade vilkår af varig karakter tinglyse på ejendommen for ejerens regning.

Stk. 2. Aftaler, der indgås efter §§ 18, 25 og 26 er bindende for ejere og indehavere af andre rettigheder over ejendommen uden hensyn til, hvornår disse rettigheder er stiftet.

Stk. 3. Ministeren kan lade aftaler, der indgås efter §§ 18, 25 og 26, og afgørelser, der træffes efter §§ 19-21, tinglyse på ejendommen.

§ 41. Miljø- og fødevareministeren skal drage omsorg for, at fredskovspligt og ændringer heraf registreres i matriklen på de berørte ejendomme.

Stk. 2. På grundlag af oplysninger fra matrikelmyndigheden foretages notering i tingbogen på de ejendomme, som helt eller delvis er omfattet af fredskovspligt efter § 3.

§ 42. Medmindre andet er bestemt i afgørelsen, bortfalder en afgørelse efter § 4, § 29, stk. 1, eller § 38 eller efter regler, der er udstedt efter loven, hvis den ikke er udnyttet senest 3 år efter, at den er meddelt.

Andre administrative bestemmelser

§ 43. Miljø- og fødevareministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet statslig myndighed eller efter for-

handling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, der i loven er tillagt ministeren.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan endvidere fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister bliver bemyndiget til at udøve efter stk. 1.

§ 44. Miljø- og fødevareministeren kan indhente oplysninger fra offentlige registre om ejerskifte af skov og fredskovspligtige arealer med henblik på at informere nye ejere om lovens regler m.v. Det gælder også oplysninger i digital form.

§ 45. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om

- 1) gebyrer til hel eller delvis dækning af myndighedernes omkostninger ved administration af loven,
- 2) muligheden for at anvende digital kommunikation inden for lovens område og om de nærmere vilkår herfor og
- 3) de betingelser, der skal være opfyldt, for at skovprodukter kan mærkes som lovligt, bæredygtigt eller økologisk produceret.

Internationale forpligtelser

§ 46. Regeringen kan indgå overenskomster med fremmede stater om fælles foranstaltninger til opfyldelse af lovens formål og til varetagelse af skovbrugsmæssige interesser uden for landets grænser.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler til opfyldelse af internationale overenskomster, der indgås i henhold til stk. 1.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af De Europæiske Fællesskabers forordninger vedrørende forhold, der er omfattet af denne lov.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren fastsætter med henblik på gennemførelse af De Europæiske Fællesskabers direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår

- 1) tilladelser kan meddeles efter § 6,
- 2) dispensationer kan meddeles efter lovens § 8, § 9, nr. 1 og 2, § 10, nr. 4, § 11, stk. 1, og §§ 26-28 og
- 3) godkendelser kan meddeles efter § 11, stk. 3 og 4.

Skovrådet

§ 47. Miljø- og fødevareministeren skal nedsætte et rådgivende udvalg (Skovrådet), som har til opgave

- 1) at rådgive ministeren i skovbrugsfaglige og andre spørgsmål vedrørende skove,
- 2) at afgive udtalelser til ministeren på eget initiativ om spørgsmål af betydning for skovene eller lovens administration og
- 3) at følge udviklingen i skovene og lovens administration.

Stk. 2. Formanden udnævnes af ministeren. Rådet skal i øvrigt bestå af medlemmer, der udnævnes af ministeren ef-

ter indstilling fra myndigheder, foreninger og organisationer med interesse inden for lovens område.

Kapitel 8

Tilsyn, besigtigelse og påbud m.v.

§ 48. Miljø- og fødevareministeren fører tilsyn med,

- 1) at loven og regler, der er udstedt efter loven, overholdes,
- 2) at vilkår, der er fastsat i tilladelser, overholdes, og
- 3) at påbud opfyldes.

§ 49. Miljø- og fødevareministeren har uden retskendelse mod legitimation adgang til private og offentlige ejendommers arealer for at udøve sine beføjelser og opgaver efter denne lov eller regler, der er udstedt i medfør af loven. Ministeren kan herunder foretage undersøgelser af betydning for lovens formål. Ejeren eller brugeren skal så vidt muligt have besked herom i forvejen.

Stk. 2. Ministeren har desuden adgang til bygninger, der helt eller delvis udnyttes erhvervsmæssigt, for at udøve tilsyn efter §§ 56-59 på ejendomme, hvortil der er ydet tilskud.

Stk. 3. Retten efter stk. 1 gælder også for personer, som ministeren bemyndiger hertil.

Stk. 4. Politiet yder nødvendig bistand til at opnå adgang efter stk. 1 og 2.

§ 50. Ejeren eller brugeren af en ejendom, hvorpå der er skov eller fredskovspligtigt areal, og virksomheder, som får tilskud efter § 31, stk. 1, skal efter anmodning

- 1) give de oplysninger om forholdene på ejendommen, der har betydning for lovens administration, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, og
- 2) yde nødvendig vejledning og hjælp ved tilsyn efter § 49. Også ansatte skal efter anmodning yde vejledning og hjælp.

§ 51. Miljø- og fødevareministeren skal drage omsorg for, at et forhold, der er ulovligt efter loven eller regler, der er fastsat efter loven, lovliggøres. Det gælder dog ikke, hvis forholdet er af ganske underordnet betydning.

Stk. 2. Ministeren kan give påbud til ejeren eller brugeren om at lovliggøre et ulovligt forhold. Der kan sættes en frist for lovliggørelsen.

Stk. 3. Hvis ejeren eller brugeren overtræder reglerne i §§ 8-10, kan ministeren give påbud om, hvordan arbejdet skal udføres. Det kan bl.a. anvises, hvilke træarter og dyrkningsmetoder der skal anvendes. I påbuddet kan desuden fastsættes en tidsfrist og en rækkefølge for arbejdets udførelse.

Stk. 4. Ministeren kan tinglyse et påbud for ejerens regning. Når påbuddet er opfyldt, skal ministeren aflyse det.

§ 52. Hvis ejeren eller brugeren ikke opfylder et påbud efter § 51, stk. 2 eller 3, kan den pågældende ved dom pålægges at lovliggøre det ulovlige forhold inden for en frist og under tvang af fortløbende bøder.

Stk. 2. Når et påbud, der er givet ved dom, ikke opfyldes inden fristens udløb og tvangsbøder ikke antages at føre til, at påbuddet opfyldes, kan miljø- og fødevareministeren lade det nødvendige arbejde udføre på den forpligtedes regning.

§ 53. Hvis et ulovligt forhold bringer opretholdelse af tilstanden af et område eller beskyttelsen af dyr og planter, der er beskyttede efter loven, i fare, og hvis et påbud om at lovliggøre forholdet ikke opfyldes rettidigt, kan miljø- og fødevareministeren umiddelbart lade det nødvendige arbejde udføre på den forpligtedes regning. Politiet yder nødvendig bistand hertil.

§ 54. Hvis manglende opfyldelse af et påbud efter § 51, stk. 2 eller 3, er af særlig alvorlig karakter, kan det ved dom bestemmes,

- 1) at der i et nærmere fastsat tidsrum kun må foretages hugst, efter at miljø- og fødevareministeren har udpeget de træer, der må fældes, eller
- 2) at skoven i et nærmere fastsat tidsrum tages i drift af ministeren for ejerens regning.

Stk. 2. Til dækning af udgifterne til de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, nr. 2, er der pante- og fortrinsret i ejendommen som for ejendomsskatter.

§ 55. Det påhviler den til enhver tid værende ejer eller bruger af et fredskovspligtigt areal at berigtige et ulovligt forhold, medmindre andet følger af kapitel 8 a.

Tilsyn i relation til tilskud

§ 56. For tilsyn med foranstaltninger, der er udbetalt tilskud til, gælder særligt:

- 1) Miljø- og fødevareministeren, eller den han bemyndiger hertil, har under tilsyn efter § 49 også adgang til regnskaber, forretningsbøger, papirer m.v. Det gælder også materiale, der opbevares i digital form.
- 2) Det materiale, der er nævnt i nr. 1, skal udleveres til den tilsynsførende på dennes begæring.
- 3) Til brug for tilsynet kan ministeren indhente nødvendige oplysninger hos skatte- og afgiftsmyndigheder og andre offentlige myndigheder.

Stk. 2. Modtageren af tilskud skal i hele støtteperioden underrette ministeren, hvis vilkårene for at modtage tilskud ikke længere opfyldes.

§ 57. Miljø- og fødevareministeren kan bestemme, at tilsagn om tilskud efter § 29, stk. 1, helt eller delvis skal bortfalde, og at beløb, der er udbetalt efter § 29, stk. 1, eller efter regler, der er udstedt efter § 29, stk. 2, eller § 30, helt eller delvis skal tilbagebetales, hvis

- 1) tilskudsmodtageren har givet urigtige eller vildledende oplysninger eller har fortiet oplysninger af betydning for afgørelsen,
- 2) vilkårene for tilskud ikke længere opfyldes,
- 3) tilskudsmodtageren tilsidesætter sine pligter efter § 50, nr. 1, eller § 56, stk. 2, eller pligter efter regler, der er fastsat efter § 59, eller
- 4) forudsætningerne for støtte i øvrigt efter ministerens skøn er væsentligt ændrede.

Stk. 2. Op til 20 pct. af beløb, der er udbetalt efter § 29, stk. 1, nr. 1, til aftaler, jf. §§ 18, 25 og 26, efter § 29, stk. 1, nr. 3, eller efter regler, der er fastsat efter § 29, stk. 2, kan anvendes til modregning af modtagerens eventuelle restancer til det offentlige. For øvrige tilskud efter § 29, stk. 1, og

§ 31, stk. 1, eller efter regler fastsat herom i medfør af § 29, stk. 2, og efter § 30 kan modregningen omfatte hele tilskudet.

§ 58. (Ophævet)

§ 58 a. Tilbagesøgningskrav i forbindelse med tilskud, der er finansieret af såvel nationale midler som EU-midler, forældes i deres helhed efter de regler, der er fastsat i de gældende forordninger.

§ 59. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om

- 1) tilsyn med de foranstaltninger, der er ydet tilskud til efter denne lov, og
- 2) beregning af renter af beløb, der skal tilbagebetales efter § 57, stk. 1.

Kapitel 8 a

Miljøskade på beskyttede arter eller internationale naturbeskyttelsesområder

§ 59 a. En miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forstås i overensstemmelse med §§ 7, 10 og 11 i miljøskadeloven.

§ 59 b. Ved den ansvarlige for driften forstås den, der driver eller kontrollerer den erhvervmæssige aktivitet.

Stk. 2. Ved den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forstås den ansvarlige for driften, hvis skaden eller den overhængende fare for en skade skyldes uforsvarlig adfærd udvist af den pågældende.

§ 59 c. Den ansvarlige for driften skal i tilfælde af en miljøskade eller overhængende fare for en miljøskade straks underrette miljø- og fødevareministeren om alle relevante aspekter ved situationen.

Stk. 2. Den ansvarlige for driften skal straks iværksætte de nødvendige forebyggende foranstaltninger, der kan afværge en overhængende fare for en miljøskade. Den ansvarlige for driften skal, hvis en miljøskade er indtrådt, straks iværksætte ethvert praktisk gennemførligt tiltag, der kan begrænse skadens omfang og forhindre yderligere skade.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren påser, at pligterne efter stk. 1 og 2 opfyldes, selv om der endnu ikke er truffet afgørelse efter § 59 f.

§ 59 d. Miljø- og fødevareministeren kan påbyde den ansvarlige for driften at give de oplysninger, som har betydning for vurderingen af, om der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade. Den ansvarlige for driften kan herunder påbydes for egen regning at foretage undersøgelser, analyser, måling af stoffer og lign. med henblik på at klarlægge årsagen til og virkningen af en steds funden påvirkning af naturen eller miljøet.

§ 59 e. Påbud efter § 59 d kan meddeles, uanset om den ansvarlige for driften har rådighed over den ejendom, hvor der er påvist påvirkning af naturen eller miljøet. I påbuddet skal der fastsættes en pligt til retablering af ejendommen.

Stk. 2. Hvis den ansvarlige for driften ikke har rådighed over ejendommen, kan miljø- og fødevareministeren medde-

le den, der har rådighed over ejendommen, påbud om at tåle, at undersøgelser m.v. gennemføres ved den ansvarlige for driften. Påbuddet er bindende over for den, der til enhver tid har rådighed over ejendommen.

§ 59 f. Hvis der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter miljøskadeloven, træffer miljø- og fødevareministeren afgørelse herom.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren offentliggør afgørelsen. Offentliggørelse kan ske udelukkende digitalt.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om offentliggørelsen.

§ 59 g. Hvis der foreligger en miljøskade, som påvirker eller kan påvirke et andet EU-land, træffer miljø- og fødevareministeren afgørelse herom, uanset at der ikke efter § 59 f kan træffes afgørelse om, hvem der er ansvarlig for miljøskaden.

§ 59 h. Afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, kan først påklages som led i en klage over en afgørelse efter miljøskadelovens kapitel 2 eller 3. Klagefristen løber i samme tidsrum som klagefristen for afgørelsen efter miljøskadeloven, og klagen skal indgives i overensstemmelse med miljøskadelovens § 52.

§ 59 i. På anmodning fra en klageberettiget efter § 62, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, nr. 1 og 2, skal miljø- og fødevareministeren træffe afgørelse efter § 59 f eller § 59 g.

Stk. 2. Anmodningen skal være ledsaget af relevante oplysninger om den formodede miljøskade eller den overhængende fare for en miljøskade.

Stk. 3. Ministeren kan afvise at træffe afgørelse om, hvorvidt der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, hvis anmodningen ikke er ledsaget af oplysninger som nævnt i stk. 2.

Kapitel 9

Klage og søgsmål

§ 60. Afgørelser efter § 4, § 6, § 7, stk. 2, § 13, § 15, stk. 2, § 17, stk. 3, §§ 19-21, § 38, § 39 og § 51, stk. 2 og 3, der er truffet af miljø- og fødevareministeren eller efter bemyndigelse fra ministeren, jf. § 43, kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i den læge afdeling, jf. § 3, stk. 1, nr. 9, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Stk. 2. Afgørelser efter kapitel 8 a, der er truffet af miljø- og fødevareministeren eller efter bemyndigelse fra ministeren, jf. § 43, kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i en af nævnets afdelinger, jf. § 3, stk. 1, nr. 1-6, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

§ 61. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om klage over afgørelser, der er truffet efter bemyndigelse, jf. § 43, herunder om, at afgørelserne ikke kan påklages.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om klage over afgørelser, der træffes efter regler, der er udstedt efter loven, herunder om, at afgørelserne ikke kan påklages.

§ 62. Afgørelser, der kan påklages efter denne lov eller regler, der er udstedt i medfør af loven, kan påklages af

- 1) adressaten for afgørelsen og
- 2) enhver, som i øvrigt har en individuel, væsentlig interesse i sagen.

Stk. 2. Afgørelser, der er truffet efter denne lovs §§ 4 og 6, § 15, stk. 2, § 17, stk. 3, §§ 19-21 og 38, jf. § 11, stk. 1, samt vilkår fastsat for disse afgørelser efter § 39 kan endvidere påklages af

- 1) en berørt nationalparkfond oprettet efter lov om nationalparker,
- 2) landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø,
- 3) landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser, og
- 4) lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

Stk. 3. Afgørelser, der er truffet efter denne lovs kapitel 8 a, kan påklages af

- 1) de personer m.v., som er nævnt i stk. 1, og
- 2) de foreninger og organisationer, der er nævnt i stk. 2, nr. 2-4.

Stk. 4. Ved klage efter stk. 2, nr. 2 og 3, og stk. 3, nr. 2, kan Miljø- og Fødevareklagenævnet kræve, at foreningerne eller organisationerne m.v. dokumenterer deres klageberettigelse ved at indsende vedtægter eller på anden måde.

Stk. 5. De foreninger og organisationer, der er nævnt i stk. 2, skal underrettes skriftligt om de afgørelser, der er nævnt i stk. 2, hvis de anmoder om det.

§ 63. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt.

Stk. 2. Klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 21, stk. 2-4, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Endvidere skal efterfølgende kommunikation om klagesagen ske ved anvendelse af digital selvbetjening. En klage anses for indgivet, når den er tilgængelig for myndigheden. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter klagefristens udløb videresende klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med myndighedens bemærkninger til sagen og de anførte klagepunkter.

Stk. 3. Når myndigheden videresender klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet, sender den samtidig en kopi af sin udtalelse til de i klagesagen involverede med en frist for at afgive bemærkninger til Miljø- og Fødevareklagenævnet på 3 uger fra modtagelsen.

Stk. 4. Myndigheden skal straks underrette Miljø- og Fødevareklagenævnet, hvis den, efter at klagen er videresendt til nævnet, inddrages i forhandlinger med adressaten for afgørelsen og klageren om tilpasninger af den ansøgte aktivitet, der er af betydning for klagen. Miljø- og Fødevareklagenævnet kan sætte behandlingen af sagen i bero, indtil for-

handlingerne er afsluttet. Myndigheden underretter nævnet om resultatet af forhandlingerne, når de er afsluttet.

Stk. 5. Myndighedens videresendelse af klage til og efterfølgende kommunikation om klagesagen med Miljø- og Fødevareklagenævnet skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening. Det samme gælder sager, hvor klage ikke er indgivet ved anvendelse af digital selvbetjening, men hvor Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse om, at klagen ikke afvises.

Stk. 6. Indgives en klage ikke ved anvendelse af digital selvbetjening, skal myndigheden snarest videresende klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet. I sådanne tilfælde finder stk. 2, 4. og 5. pkt., og stk. 3 ikke anvendelse.

Stk. 7. En afgørelse efter § 6 eller § 38 må ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet.

Stk. 8. Klage over en afgørelse efter § 6, § 38 eller kapitel 8 a har opsættende virkning, indtil klagemyndigheden har truffet afgørelse eller bestemmer andet.

Stk. 9. Klage over en afgørelse efter §§ 19-21 eller et påbud efter § 51, stk. 2 eller 3, om at iværksætte foranstaltninger har opsættende virkning, indtil klagemyndigheden har truffet afgørelse eller bestemmer andet. Miljø- og fødevareministeren kan dog bestemme, at klage ikke har opsættende virkning, hvis der ellers er fare for at ødelægge eller væsentligt forringe en naturtype eller for at skabe forstyrrelse med betydelige konsekvenser for de arter, området er udpeget for.

Stk. 10. Klage over en afgørelse efter §§ 19-21 eller et påbud efter § 51, stk. 2 eller 3, om at ophøre med eller undlade foranstaltninger har ikke opsættende virkning, medmindre klagemyndigheden bestemmer andet.

§ 64. Søgsmål til prøvelse af afgørelser efter loven eller de regler, der udstedes efter loven, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Kapitel 10

Straf og konfiskation

§ 65. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 8, § 9, § 10, nr. 4, § 11, stk. 1, § 26, 1. pkt., § 27 eller § 28,
- 2) undlader at efterkomme en afgørelse efter § 13 eller §§ 19-21,
- 3) giver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for afgørelser, der træffes efter § 29, stk. 1, eller § 31, stk. 1, eller regler udstedt i medfør af § 29, stk. 2, § 30 eller § 33,
- 4) tilsidesætter vilkår, der er knyttet til en afgørelse efter § 4, § 6, § 29, stk. 1, § 31, stk. 1, eller § 38, eller vilkår, der er knyttet til afgørelser, der er truffet efter regler, der er udstedt i medfør af § 29, stk. 2, § 30 eller § 33,
- 5) undlader at give meddelelse som nævnt i § 17, stk. 1,
- 6) undlader at give oplysninger efter § 50, nr. 1,
- 7) undlader at efterkomme et påbud efter § 51, stk. 2 eller 3, eller § 59 d eller
- 8) undlader at give underretning eller træffe foranstaltninger som nævnt i § 59 c.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 1 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er

- 1) voldt skade på de interesser, som loven tilsigter at beskytte, jf. § 1, eller fremkaldt fare derfor eller
- 2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. I regler, der er udstedt efter loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne eller for overtrædelse af bestemmelser i forordninger omfattet af § 46, stk. 3. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 1 år under tilsvarende omstændigheder som anført i stk. 2.

Stk. 4. Forældelsesfristen for strafansvaret efter stk. 1 og 3 er 5 år.

Stk. 5. Hvis det, som er opnået ved overtrædelsen, ikke konfiskeres, skal der ved udmåling af bøde tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk gevinst.

§ 66. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 11

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 67. Loven træder i kraft den 1. oktober 2004.

Stk. 2. Følgende lovbestemmelser ophæves:

- 1) Skovloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 959 af 2. november 1996.
- 2) § 5, stk. 1, 3, 4 og 6-8, og §§ 5 a-5 c i lov om lens, stamhuse og fideikommissgodsers, samt de herhen hørende fideikommisskapitalers overgang til fri ejendom, jf. lovebekendtgørelse nr. 638 af 16. september 1986.

§ 68. (Udelades)

§ 69. Regler, der er udstedt i medfør af den tidligere skovlov, jf. § 67, stk. 2, nr. 1, gælder, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt efter denne lov.

§ 70. Afgørelser og vilkår i afgørelser, herunder vilkår om bortfald, der er meddelt efter den tidligere lovgivning, bevarer deres gyldighed.

Stk. 2. Bygninger, anlæg, lystskove, dyrehaver og andre indretninger fra før den 14. maj 1935, der ikke opfylder lovens regler, kan bevares, så længe anvendelsen ikke ændres.

Stk. 3. Tinglyste deklarationer, der er oprettet af ejeren for at frede enkelte træer eller partier af en skov af hensyn til bevaring af naturskønheden, bevarer deres gyldighed, medmindre miljø- og fødevareministeren bestemmer andet.

§ 71. Tilsagn om tilskud, der er meddelt efter reglerne i den tidligere skovlov, jf. § 67, stk. 2, nr. 1, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

§ 72. Egekrat, der eksisterede den 1. juli 1989, er fredskovspligtige.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren beslutter, om et areal er omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 ophæves efter ministerens bestemmelse, når registreringen af egekrat, jf. § 26, er afsluttet.

§ 73. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 430 af 6. juni 2005 (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer samlingen af inddrivelsen i Skatteministeriet)²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 70

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.³⁾

Stk. 2. Loven har virkning fra den 1. november 2005, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. (Udelades)

Lov nr. 431 af 6. juni 2005 (Forenkling, harmonisering og objektivisering af reglerne for inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. samt mulighed for anvendelse af digitale lønsedler)⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 85

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. november 2005, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 564 af 24. juni 2005 (Udmøntning af kommunalreformen i en række love på natur- og miljøområdet)⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Stk. 2-8. (Udelades)

Lov nr. 1571 af 20. december 2006 (Ophævelse af adgang til at overføre myndighedskompetence til kommunale fællesskaber og ændring af delegationsbestemmelser m.v. i en række love på natur- og miljøområdet)⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 23

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 523 af 6. juni 2007 (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb m.v.)⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 47

Loven træder i kraft den 1. januar 2008.

Lov nr. 533 af 6. juni 2007 om nationalparker⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 37. Loven træder i kraft den 1. juli 2007.

Lov nr. 507 af 17. juni 2008 (Implementering af miljøansvarsdirektivet)⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 15

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2008, jf. dog stk. 3.

Stk. 2-4. (Udelades)

Lov nr. 508 af 17. juni 2008 (Gennemførelse af direktiver om naturbeskyttelse)¹⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 16

Loven træder i kraft den 1. juli 2008.

Lov nr. 1336 af 19. december 2008 (Konsekvensændringer som følge af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige)¹¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 167

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009, jf. dog stk. 2. § 11 finder alene anvendelse på afgørelser om lønindeholdelse, der træffes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 514 af 12. juni 2009 (Beskyttelse af visse dyrearter m.v.)¹²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 13

Loven træder i kraft den 1. oktober 2009.

Lov nr. 484 af 11. maj 2010 (Ændringer som følge af lov om Natur- og Miljøklagenævnet m.v.)¹³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 28

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2011, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-4. (Udelades)

Stk. 5. Verserende sager i Naturklagenævnet, der ikke er færdigbehandlet ved lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter lov om Natur- og Miljøklagenævnet af Natur- og Miljøklagenævnet med den i § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet nævnte sammensætning. I sager, hvor Naturklagenævnet har afholdt besigtigelse i en sag om fredning efter naturbeskyttelseslovens kapitel 6, sammensættes Natur- og Miljøklagenævnet med deltagelse af de nævnsmedlemmer, der deltog i besigtigelsen.

Stk. 6. (Udelades)

Stk. 7. Miljøministeren kan i øvrigt fastsætte overgangsregler.

Lov nr. 341 af 27. april 2011 (Obligatorisk digital kommunikation mellem virksomheder og det offentlige, skattefritagelse af Forsyningsfondens garantiordning m.v.)¹⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 18

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. maj 2011, jf. dog stk. 2.
Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 1273 af 21. december 2011 (Digital annoncering, obligatorisk digital kommunikation, afskæring af klageadgang)¹⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 20

Loven træder i kraft den 1. januar 2012.

Lov nr. 580 af 18. juni 2012 (Reform af klagesystemet på natur- og miljøområdet m.v.)¹⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 28

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. august 2012, jf. dog stk. 2.
Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Loven finder anvendelse på afgørelser truffet i 1. instans efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. (Udelades)

Lov nr. 86 af 28. januar 2014 (Obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af klage m.v.)¹⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 26

Stk. 1. (Udelades)

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af §§ 1-6, § 7, nr. 2 og 3, og §§ 8-25.¹⁸⁾

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse for klager over afgørelser, der træffes, før loven træder i kraft. For sådanne klager finder de hidtidige regler anvendelse.

Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet¹⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 24. Loven træder i kraft den 1. februar 2017.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan efter høring af miljø- og fødevareministeren fastsætte overgangsregler.

Stk. 4. (Udelades)

Stk. 5. Regler, der er fastsat i henhold til hidtil gældende regler, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat med hjemmel i denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 6. Verserende klagesager i Natur- og Miljøklagenævnet eller Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der ikke er færdigbehandlet ved denne lovs ikrafttræden, færdigbehandles og afgøres af Miljø- og Fødevareklagenævnet efter reglerne i denne lov. Dette gælder dog ikke verserende klagesager ved Natur- og Miljøklagenævnet, som ved lovens ikrafttræden skal færdigbehandles og afgøres af Planklagenævnet, jf. § 1 i lov om Planklagenævnet.

Stk. 7. (Udelades)

Styrelsen for Vand- og Naturforvaltning, den 26. januar 2017

HANS CHRISTIAN KARSTEN

/ Anne-Marie Vægter Rasmussen

-
- 2) Lovændringen ændrer §§ 58 og 59.
 - 3) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 7. juni 2005.
 - 4) Lovændringen ændrer §§ 40, 54 og 58.
 - 5) Lovændringen ændrer § 14 og § 28.
 - 6) Lovændringen ændrer § 43 og § 61.
 - 7) Lovændringen indsætter § 58 a.
 - 8) Lovændringen ændrer § 62.
 - 9) Lovændringen ændrer § 55, § 60, § 62, § 63 og § 65, og indsætter kapitel 8a (§§ 59 a-59 i).
 - 10) Lovændring indsætter § 46, stk. 4.
 - 11) Lovændringen ophæver § 40, stk. 1, 3. og 4. pkt., § 54, stk. 2, 2. pkt., § 58 og § 59, nr. 3.
 - 12) Lovændringen ændrer fodnote 1 til lovens titel.
 - 13) Lovændringen ændrer § 60. Lov nr. 1608 af 22. december 2010 vedrører en ny affattelse af ikrafttrædelsesbestemmelsen for lov nr. 484 af 11. maj 2010, hvor det er bestemt, at lov nr. 484 af 11. maj 2010 træder i kraft den 1. januar 2011.
 - 14) Lovændringen indsætter § 29 a.
 - 15) Lovændringen ændrer § 16 og § 59 f.
 - 16) Lovændringen ændrer § 63.
 - 17) Lovændringen ændrer § 63.
 - 18) Ved bekendtgørelse nr. 57 af 23. januar 2015 blev det bestemt, at ændringerne trådte i kraft den 28. januar 2015.
 - 19) Lovændringen, hvis § 29, nr. 1, overalt i loven ændrer "Natur- og Miljøklagenævnet" til "Miljø- og Fødevareklagenævnet", og som ændrer § 60, stk. 1 og stk. 2, og § 63, stk. 2, 1. pkt.

Bilag 1**Aktiviteter, som skal anmeldes efter § 17**

- 1) Renafdrift af løvskov.
- 2) Plantning i løvskov.
- 3) Fremme af nåletræer i løvskov.
- 4) Nyetablering af intensiv produktion af pyntegrønt, juletræer m.v., som
4) forudsætter brug af hjælpestoffer (gødning og pesticider).
- 5) Opførelse af anlæg, der er nødvendige for erhvervet, f.eks. driftsbygninger (herunder boliger, skov-
veje, læggepladser m.v.)
- 6) Ændringer i afvandingsforholdene.